

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ ἡμετέρου **Λαχείου Βελίων**, ἥτις εἶχε προκηρυχθῇ διὰ τὴν 1^{ην} Δεκεμβρίου, ἀναβάλλεται μέχρι τῆς 1^{ης} Ἰανουαρίου 1890, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ παραδοθῶσι καὶ τὰ κέρδη. Τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ πράξωμεν ὡς ἐκ τῆς καθυστερήσεως τῆς συνδρομῆς ὀλίγων εἰσέτι συνδρομητῶν ἡμῶν πρὸ πάντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ λοιποῖς περιχώροις τῆς Αἰγύπτου, τοὺς ὁποίους μάλιστα, παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισπεύσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῶν λαχειοφόρων ἀποδείξεων τῶν — δι' αἰγυπτιακῶν γραμματοσήμων ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει, εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν, εἴτε πρὸς τὸν γενικὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πράκτορα ἡμῶν κ. Π. Γριτζάνην — χάριν τῶν ἄλλων, οἵτινες ἐπλήρωσαν ἥδη καὶ ἀξιοῦσι ταχεῖαν τὴν ἐκκύβευσιν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀποτείνομεν καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις κκ. Συνδρομητὰς ἡμῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΕΛ

ΤΟ ΤΟΡΠΙΛΛΟΒΟΛΟΝ 29

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια]

Ε

Τετέλεσται. Ἡ πρώτη ἡμέρα λήγει. Τὴν ἐπαύριον θὰ ἀρχίσῃ ἐκ νέου ἡ μάχη. Τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς δὲν ἐτελείωσεν. Νεφέλη βαρεῖα καλύπτει τὸν ποταμόν· φρικώδεις ἰαχαὶ ὑψοῦνται ἀκόμη ἐντὸς τῆς προϊούσης πυκνότητος τῆς μάχης. Ἐλεσιὰ συντρίμματα κατέρχονται παραφερόμενα ὑπὸ τοῦ ρεύματος. Ὑπάρχουν κηλίδες ἐρυθραὶ ἢ μέλανες ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἐρυθραὶ ὅταν τὸ αἷμα τῶν νεκρῶν, μέλανες δὲ ὅταν ὁ σωρὸς τῆς τέφρας ἢ αἰφνιδία τις ἀνάρπξεις κηλιδούσι τὰ κιτρινωπὰ ὕδατα τοῦ Μίν. Ἐκ διαλειμάτων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν πλοίων ἀναπηδᾷ σπινθήρ, ἀμέσως παρακολουθούμενος ὑπὸ φοβερᾷ ἐκπυρσοκροτήσεως.

Τὰ μεγάλῃς ὀλκῆς τηλεβόλα ἀκόμη δὲν εἰσέγησαν. Τὰ ὠργισμένα τῶν στόμια ἐξηρεύοντο τὸν θάνατον. Εἰς τὸν ναύσταθμον μεγάλαι ἔλικες καπνοῦ ἀνυψοῦνται βαρέως θολοῦντες τὸν κυανοῦν οὐρανόν. Ἡ καταστροφὴ συνετελέσθη. Αἱ ὀρίδες ἐξετέλεσαν τὸ ἔργον τῶν. Τὰ τηλεβόλα τῶν φρουρῶν κρημνισθέντα κεῖνται χα-

μαὶ παρὰ τοὺς νεκροὺς αὐτῶν πυροβολητάς. Φαίνονται συγκεχυμένως σκελετοὶ διερρωγυῖων ἰογκῶν, σωροὶ ἰστών, κεραιῶν καὶ σχοινίων, ἐξ οὗ ἡ ἀμπωτις παρασύρει τεμάχια εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος. Εἰς τὴν παραλίαν τὸ Γιάρκ-Βού, θανάσιμως τραπέν ἐξώκειλεν, ὡς μᾶζα ἀκίνητος καὶ ἀχρηστος. Εἰς τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ τὸ Νὰν-Τιά βυθίζεται λίαν βραδέως. Ἦδη κατεβυθίσθη μέχρι τῆς γραμμῆς τῶν πυροβολείων του.

Τὸ ὕδωρ κοχλάζει, ἐνῶ καταδύεται τὸ σκάφος. Μετ' ὀλίγον τὸ κατάστρωμα θ' ἀνατιναχθῇ ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν κυμάτων καὶ θὰ σχηματισθῇ δίνη σφοδρὰ ἐκ τῆς καταβυθίσεως, ἐπικίνδυνος καὶ εἰς αὐτὰς τὰς γαλλικὰς ἀκάτους, αἵτινες ἤθελον ἐπιχειρήσει νὰ πλησιάσωσιν. Διὸ αἱ κανονιοφόροι ἀμειλίκτως ἀποτελειώουσι διὰ τῶν ὀρίδων τῶν τὰ ὀγκώδη ἐκεῖνα ἐπιπλαθῇ σκάφη. Πρέπει νὰ προλάβωσι τὴν κεραυνόβολον ἔκρηξιν τοῦ ἐντὸς αὐτῶν συμπεπιεσμένου ἀέρος.

Ἐκφρονες, στένοντες ἢ ἄφωνοι οἱ σῖναι ναῦται, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου ἢ τῆς ἀγωνίας, δεικνύουσι τὴν κιτρίνην ὄψιν τῶν ἄνωθεν τῶν συμπεπλεγμένων αὐτῶν χειρῶν. Εἶνε φανερόν διὰ τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὴν εἰμαρμένην, ὅτι ὁ θάνατος δὲν ἔχει τὴν συνήθη πένθιμον καὶ τρομερὰν ὄψιν. Οἱ λευκοὶ ἀπέδειξαν φοβερῶς τὴν ὑπεροχὴν τῶν. Οὐδέποτε ἡ τύχη καὶ ἡ ἐπιστήμη, συνεσώρυσσε πλείονα ἐρείπια.

Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ὁ Φριδερίκος ἠγωνίσθη ὡς λέων. Τὸ 29 ἐξετέλεσε τεράστια. Κατεβύθισε μίαν κορβέτταν, δύο κανονιοφόρους καὶ πλείους ἰόγκας. Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματός του ἐτραυματίσθη. Εἶνε ἀληθές ὅτι μία σφαῖρα διέτρησε τὴν καπνοδόχην καὶ μία ἄλλη ἐβλάψε τὸ ἐμπρόσθιον μέρος. Ἀλλὰ τί σημαίνουν ταῦτα; Θεωρεῖται τις εὐτυχὴς ἐὰν λυτρώσῃ ἀντὶ τόσον μικρᾶς θυσίας;

Ὁ ὑποπλοίαρχος κατέχεται σύσσωμος ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ τῆς σφαγῆς. Αὐτὴ εἶνε ἡ δόξα κατὰ τὰς κοινωνικὰς συνθήκας. Ἐξ ὧν τῶν ὑπάρξεων ἐκείνων, ἃς ἀφείλε παρὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Γαλλίας ποία εἶνε ἀνταξία τῆς ἰδικῆς του; Ποία ὀδύνη ἐξ ὧν, ἃς ἡ καταστροφὴ αὕτη θὰ προξενήσῃ, δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ τραῦμα τῆς κατασπαρραχθείσης καρδίας του; Κτυπᾷ ὑπέικων εἰς τὴν διαταγὴν του, ἀνηλεῆς, στῳϊκός, ἀφοσιωμένος εἰς τὴν τιμὴν, εἰς τὸ καθήκον, εἰς τὴν πατρίδα, μὴ φειδόμενος δὲ ἄλλως τε τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς. Ὁ μαχόμενος κατέχεται ὑπὸ φοβερᾶς μέθης καὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἐκείνῃ, τῇ πληρεὶ ὁσμῇ πυρίτιδος, ἐν ἣ ἀντηχοῦσι κρότοι σμερδαλέοι ἐκκρότσεις ὁ Πλεμὸν ἐμεθύσθη ἐκ τοῦ ἔργου του.

Ἦδη ἡ ἡμέρα δύνει. Σκιαὶ ἀμαυρότεραι ἐπεκτείνονται κατὰ μῆκος τῶν παραλίων. Τὸ 29 μέλλει ἐπὶ τέλους ν' ἀναπαυθῇ, ὡς εἶνε δίκαιον. Πλὴν αἰφνης ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος διδεται σύνθημά τι. Ὁ νεαρὸς ἀξιώματικὸς ἐνόησε τὴν σημασίαν

τοῦ καὶ ἐγένετο σοβαρός. Ἐνώπιόν του, ὅπισθεν τῆς δευτέρας γραμμῆς τῶν γαλλικῶν πλοίων, μέλας ὄγκος διαφαίνεται ἐντὸς τῆς ὀμίχλης. Ἐπωφελοῦμενος τοῦ καπνοῦ τῆς μάχης καὶ σχίσματος γενομένου ἐν τῇ παραταξίᾳ τοῦ γαλλικοῦ στόλου, ἐν σινικὸν πολεμικὸν πλοῖον κατῴρωσε νὰ εὖρη διέξοδον. Φεύγει ἐν πάσῃ ταχύτητι, πυρετωδῶς κινουμένης τῆς ἑλικὸς του. Φθάνει μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, μετὰ ταχύτητος, ἣν φαίνεται ἐπαυξάνουσα ἡ ἀπελπίσις. Ἐκέρδησε μάλιστα καὶ σημαντικὴν ἀπόστασιν.

Εἰς μάτην τὰ μεγάλα γαλλικὰ πλοῖα ἐκπληττόμενα ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου φυγῆς ἀπευθύνουσιν εἰκὴ κατ' αὐτοῦ τὰς τελευταίας ἐκπυρσοκροτήσεις τῶν. Τὸ φεύγον πλοῖον δέχεται τὰς βολὰς ἐπὶ τοῦ θώρακος του, καὶ ἀπαντᾷ τὸ ὕστατον διὰ τῆς γενικῆς ἐκπυρσοκροτήσεως τῶν τηλεβόλων του γινόμενον ἄφαντον ἐντὸς τῆς λευκῆς ὀθόνης τοῦ καπνοῦ. Αἱ κανονιοφόροι τὸ καταδιώκουν. Ἀλλ' εἴτε διότι δὲν ὑπελόγησαν καλῶς τὸν δρόμον τῶν, εἴτε διότι σοβαρὰ βλάβαι τὰς ἐμποδίζουσι, παραιτοῦνται ἀλληλοδιαδόχως τῆς καταδιώξεως. Μόνον τὸ 29 ἐπιμένει. Ἀπομένει αὐτῷ μία τορπίλλη καὶ θέλει νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ.

Τότε ἀρχεται ἡ ἐντὸς τῆς πυκνῆς σκοτίας φανταστικὴ σχεδὸν πάλη. Μὲ ταχύτητα ἐπηζημένην, μὴ φαινόμενος σχεδὸν παντελῶς, ὁ πυγμαῖος ἀπειλεῖ τὸν γίγαντα. Ἐπὶ πολὺ οὗτος ἀποφεύγει τὰς προσβολὰς του. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα, χάρις εἰς τὴν ἰσχυρὰν ἀτμομηχανὴν του, φαίνεται ὅτι ὀριστικῶς διέφυγεν. Ἀλλ' ὁ Φριδερίκος Πλεμὸν διατάσσει:

— Ὁλοταχῶς!

Καὶ τὸ τορπιλλοβόλον ὥσει καταλαμβανόμενον ὑπὸ σκοτοδίνης, ἐφορμᾷ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ τὸν διατρέχον εἰκοσι μίλλια τὴν ὥραν. Δὲν πλῆει πλέον, ἵπταται. Καθ' ὅσον πλησιάζουσιν εἰς τὰς ἐκβολὰς ἡ ἐπίδρασις τῶν κυμάτων καθίσταται ἐπαίσθητοτέρα καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ ὀρμῇ τῶν τὸ σκάφος καλύπτεται ὀλόκληρον σχεδὸν ὑπὸ τῶν ὕδατων. Ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὁ Πλεμὸν βλέπει μεγεθυνόμενον ὅλον ἐν τὸν μέλαινα ὄγκον τοῦ πλοίου.

Εἶνε κορβέττα θωρηκτὴ, ἡ *Πρὰ-Βάγκ* ὠπλισμένη διὰ δύο τηλεβόλων τῶν εἰκοσιενὸς ὑφεκατομέτρων καὶ δεκαενέα ἐτέρων μικρότερας ὀλκῆς, τὸ τελευταῖον ἐκ τῶν προσφάτως ναυπηγηθέντων διὰ λογαριασμὸν τῆς Κίνας πλοίων, κατὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ σχέδια καὶ ὑπὸ εὐρωπαϊῶν μηχανικῶν. Τὸ θωρηκτὸν στενωχωρηθέν, ἀπεφάσισε ν' ἀγωνισθῇ ἐρρωμένος ὑπὲρ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπάρξεως. Παραιτούμενον τῆς φυγῆς σταματᾷ καὶ περιβάλλεται διὰ ζώνης ἡλεκτρικοῦ φωτὸς ἐξερעυνῶν διὰ τῶν ἀκτίων του μακρὰν τὴν ἔκτασιν τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Πλεμὸν δὲν ἠδυνήθη νὰ προῖδῃ ἐγκαίρως τὴν στάσιν ταύτην τοῦ ἀντιπάλου του. Παραφερόμενος ὑπὸ τῆς σκοτοδινίδους αὐτοῦ φορᾷ τὸ Τορπιλλοβόλον 29 εἰσέρχεται ὡς βέλος εἰς τὴν φωτεινὴν

ζώνην πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ τοποθετήσῃ καλῶς τὴν τορπίλλην. Τὸ ἀκόντιον ἀπεσύρθη ἐν τάχει, διότι ἄλλως θὰ συνετρίβετο ἐκ τῆς συγκρούσεως. Χάρις εἰς τὴν ἀπάθειαν τοῦ κυβερνήτου του καὶ τὴν ἀτομικὴν ρώμην τοῦ Ζιλδὰ τὸ τορπιλλοβόλον κατορθοῖ θαυμασίως νὰ στρίψῃ τὸν οὐρανὸν, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἡ πρῶρα τοῦ ἤτο ἐτοίμη νὰ προσκρούσῃ ἐκ τοῦ πλαγίου κατὰ τοῦ *Πρᾶ-Βάρκ*. Μετὰ ἐν δευτερόλεπτον, τὸ εὐθραυστον σκάφος θὰ συνετρίβετο ἐπὶ τῶν χαλυβδίνων πλευρῶν τοῦ τεραστίου ἀντιπάλου του. Ἄλλ' ἡ ἡράκλειος χεὶρ τοῦ Βρεττανου ἠνάγκασε τὸ 29 νὰ παρεκκλίνῃ καὶ νὰ ψαύσῃ μόλις τὸ σινικὸν θωρηκτόν. Ἡ προσβολὴ ἀπέτυχεν· πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

— Ὅπισω! διατάσσει ὁ Πλεμόν.

Τὸ τορπιλλοβόλον ὑποχωρεῖ, ἀλλ' ὅχι τόσο ταχέως. Βροχὴ βλημάτων μυδραλλιοβόλων Γκάτλιγκ ρίπτεται ἐπ' αὐτοῦ.

Τέσσαρες σφαῖραι διατρύπῳσι τὸ σιδηροῦν περίφραγμα. Ἄν ἤθελον προσβάλλει αὐτὸ ἓνα πῶδα κατωτέρω, εἰς τὰ ὑφαλα μέρη, τὸ σκάφος θὰ κατεβυθίζετο παραχρῆμα. Κραυγὴ ἄλγους ἀναδίδεται ἀπὸ τὸν θάλαμον τῶν θερμαστῶν, εἰς τὴν ἀνταποκρίνεται στοναχὴ τοῦ Ζιλδὰ. Ἐνὸς τῶν θερμαστῶν συνετρίβη ἡ σπονδυλικὴ στήλη. Ὁ προσβληθεὶς καταπίπτει πρὸς τὰ ἑμπρόσθεν ψυχorraγῶν, μὲ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς πεπυρακτωμένης καμίνου. Τοῦ Ζιλδὰ μία σφαῖρα ἀπέκοψε τὸν δεξιὴν τῆς κρατούσης τὸ πηδάλιον ἀριστερὰς χειρὸς.

— Σήκωσέ τον, εἶπεν ὁ Φριδερίκος ἀπαθῆς· θὰ σοῦ τὸν προσκολλησώμεν ἀργότερα.

Κύψας δὲ ὁ ἴδιος καὶ λαβὼν τὴν ἀποκοπεῖσαν φάλαγγα προσήρμοσεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηριασθέντος μέλους, περιδέσας αὐτὴν ἰσχυρῶς διὰ τεμαχίου τῆς ζώνης του. Ὁ Κλέτος ἀντικαθιστᾷ τὸν σύντροφόν του.

Ἐν τούτοις τὸ *Πρᾶ-Βάρκ* ἱκανοποιήθεν, ἐξηκολούθησε τὴν φυγὴν του. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐλησμόνησε τὰ πάντα ἀποβλέπων μόνον εἰς τὴν ἐκδίκησιν. Πῶς νὰ παρουσιασθῇ πρὸς τὸν ναύαρχον μὲ ἓνα νεκρὸν καὶ μὲ ἓνα τραυματίαν; Πρέπει νὰ καταστρέψῃ τὴν αὐθάδη ἐκείνην κορβέταν, ἥτις τόσο φοβερῶς τοῦ ἀπῆντησεν.

Ἡ δύναμις τοῦ ἀτμοῦ ἐπαυξάνεται· ἡ τορπίλλη ἐτοποθετήθη εἰς τὴν θέσιν της. Τὸ σινικὸν πλοῖον προχωρεῖ εἰς τὸ πέλαγος ἐν πάσῃ ταχύτητι. Μετὰ τρία λεπτὰ θὰ φθάσῃ εἰς τὸ στόμιον, ἔνθα ὁ φραγμὸς τῆς παλιρροίας θ' ἀνακόψῃ τὸν δρόμον τοῦ 29. Ἰδοὺ ἀκριβῶς ὅτι στρέφεται πλαγίως, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν φοβεράν ὁρμὴν τοῦ ἐπερχομένου ὕδατος. Μίαν ἀκόμη προσπάθειαν ἂν καταβάλλῃ θὰ σωθῇ καὶ τὸ 29, ἀπωθούμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων, θὰ ὀπισθοδρομήσῃ κατὰ ἡμῖσι μίλλιον.

— Ὀλοταχῶς! διατάσσει ἐκ νέου τὴν μηχανὴν ὁ Πλεμόν.

Τὰ φῶτα ἐσβέσθησαν· ἀλλ' ὁ κρότος τῆς μηχανῆς, κρότος σιδήρου βραγχνὸς καὶ στρηνῆς καὶ ἡ ἀσθμαίνουσα πνοὴ τῶν

σωλήνων τοῦ ἀτμοῦ ἀρκοῦσιν, ὅπως καταγγείλωσι τὴν παρουσίαν τοῦ ἐπιτιθεμένου. Ἀδιάφορον· ἡ ὁρμὴ ἐδόθη. Ὑπόκωφος ἐκπυροσκόρησις ἀκούεται. Ἡ τορπίλλη ἐξερράγη καὶ διέτρησε τὸν κολοσσὸν εἰς τὸ πλευρόν, εἰς μέρος μὴ προστατευόμενον ὑπὸ τοῦ θώρακος. Τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης εἰσρέει ὁρμητικῶς ἐντὸς τοῦ τραύματος.

— Ὅπισθεν! διατάσσει ὁ ὑποπλοίαρχος.

Ἀλλὰ μάτην προσπαθοῦσιν! τὸ ἀκόντιον ἐνεπήχθη εἰς τὸ τραῦμα. Δι' ἐνὸς ἄλματος ὁ Κλέτος ἐφορμᾷ καὶ διὰ δύο κτύπων πελέκεος ἀποκόπτει αὐτὸ καὶ τὸ ἀφίνει ἐμπεπηγμένον εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ *Πρᾶ-Βάρκ* θανασίμως τραθέντος. Ἐν τούτοις ἡ κορβέτα μανιωδῶς καταπυροβολεῖ τὸ τορπιλλοβόλον· ἀλλ' ἤδη, σφοδρότερον τοῦ ἔλικος, τὸ κύμα παραφέρει τὸ 29. Ὑπὸ τὴν λάμψιν δὲ τῶν πυροβολισμῶν ἐκείνων ὁ Φριδερίκος καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἄνδρες παρίστανται εἰς τοὺς τελευταίους σπαργμούς τοῦ θωρηκτοῦ, ὅπερ καταβυθίζεται ἀνευ βοήθειας ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός.

[Ἐπεταί συνέχεια].

ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

Η ΛΑΙΜΗΤΟΜΟΣ

Διήγημα

ΡΟΔΟΛΦΟΥ Κ. ΜΟΡΕΤΤΗ

ΒΕΒΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Σὺν τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου συνεσωρεύοντο πικρία καὶ δηλητήρια παρομοίων ὀδυνηρῶν σκέψεων καὶ ἀνικανοποιήτων ὁρμῶν, μετὰ τῆς πικρίας δὲ ἀνεγεννᾶτο καὶ κρυφία ὀργὴ κατὰ τοῦ συζύγου, τοῦ «ματαιώσαντος» τὴν καλλιτέραν αὐτῆς ἡλικίαν καὶ ἡ ὀργὴ αὕτη μετεβάλλετο λεληθότως καὶ βαθυμυδὸν εἰς ὑπουλον καὶ κρύφιον μῖσος πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον. Τὸ μῖσος καθίστατο σφοδρότερον, ὥστε ἡ δυστυχὴς, κατ' αὐτὴν, γυνή, ἡσθάνετο πλήρη ἀδυναμίαν πρὸς τὸ νέον τοῦτο αἶσθημα. Ἐν τούτοις, ὁ σύζυγος οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον παρετήρησε πᾶν ὅ,τι τελεῖται ἐν αὐτῇ καὶ ἐνησχολημένος εἰς τὰς ἐργασίας του, ἐξηκολούθει, ὡς πρότερον, ν' ἀγαπᾷ αὐτήν, μὲ τὴν συνήθη αὐτῷ ἀγάπην.

Ἀλλ' ἰδοὺ ἡ ἀπηνὴς μητέρα εὐσπλαγχνίσθη πως τὴν Εἰρήνην Βορίσθιναν.

Ὁ ἐξάδελφος αὐτῆς Βελτίστσεφ, ἐπόμενος μίᾳς τῶν ιδιορρυθμῶν ιδιοτροπιῶν του, εἰς ἃς τοσαύτην εἶχεν ἐπιτηδειότητα, ὡς ἐκ τοῦ ἀκολάστου καὶ διεφθαρμένου βίου, ὃν διήγεν, ἤρξατο δεικνύων αὐτῇ πλειοτέραν τῆς ἀπαιτουμένης εἰς συγγενὴ προσοχὴν. Ὡς πρώτη ἀφορμὴ τῆς προσοχῆς ταύτης ὑπῆρξεν ἀρκοῦντως ταπεινὴ καὶ αἰσχρὰ παρῶρησις. Θερμὴν τινα τοῦ Ἰουλίου ἡμέραν, καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἐξοχικοῦ ἀνδρῶν, πλησίον τῆς ἐξαδέλφης του, ἥτις ἦτο ἐνδεδυμένη ἐλαφρὰν ἐσθῆτα μετὰ πλατέων περιχειρίδων, τυχαίως ὅλως παρετήρησε τὴν ἐξ ἀμελείας γεγυμνωμένην χεῖρά της καὶ εὗρεν ὅτι εἶχε «λαμπρὸν καὶ δροσερὸν σῶμα».

— Τί διάβολο! Οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐδοκίμασα τὸν ἔρωτα γυναικὸς τῆς ἡλικίας ταύτης! διελογίσθη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην· καὶ ὅμως πόσον ἀκόμη εἶνε ὠραία... Δὲν βλέπω τὸν λόγον, διατί νὰ μὴ ἀρχίσω!...

Καὶ ἤρχισε.

Τὴν συγγενικὴν γειτνίασιν τῶν σχέσεων, τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὑφισταμένην, ἐξαίρετα ἡδύνατο ἤδη νὰ ἐκμεταλλευθῇ πρὸς ὄφελός του. Κατὰ πρῶτον λόγον, αὕτη ἐπέτρεπεν αὐτῷ τὰς ἐν εἴδει ἀστεϊσμοῦ, τὰς αἰσθηματικὰς πως ἐξομολογήσεις ἐκείνας, αἵτινες, ἀνευ τῆς συγγενικῆς γειτνιάσεως, θὰ ἦσαν ἀπροσπέλαστοι διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐρεῦνας τοῦ δεύτερου, παρεμόρφου τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐξυφαινομένης δολοπλοκίας καὶ πρῶτον πάντων παρεμόρφου αὐτὴν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Μαξίμου Γρηγόριεβιτς, ὅστις, ἀφωσιωμένος εἰς τὰ οἰκονομικά, οὐδὲν ἔβλεπεν, οὐδὲν ὑπώπτευε καὶ οὐδὲν ἐμάντευσε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ βίου του.

Ἡ βαθμιαία πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῶν πρὸς τὸν ἐξάδελφον σχέσεων κατ' ἀρχὰς διέφευγον μάλιστα τὴν γυναικεῖαν ὀξυδέρκειαν καὶ αὐτῆς τῆς Εἰρήνης Βορίσθινας, διέφευγον τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς προσοχὴν πρὸς τὴν ἐαυτῆς καρδίαν. Ἡ γνῶσις καὶ αὕτη καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἔγεινε καὶ τίνας ἔνεκεν ἔλαβεν ἀρχὴν τοῦτο, πῶς προυχώρησεν, ἀνεφύει, ἀνεπτύχθη... Ἡ «συγγενικὴ γειτνίασις» καὶ ἐν γένει ἡ γνῶσις τῆς «συγγενείας» μάλιστα, ἀπέτρεπον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ταύτης ἐκ τῆς ἀληθείας· δὲν ἐνόει τὴν ἀρχὴν, ἥτις συνετέλεσε πρὸς τὴν ἀπόκρυφον οὐσίαν τῶν πόθων τοῦ ἐξαδέλφου της καὶ ἀφυπνίσθη, μαντεύσασα τὴν ἀλήθειαν τότε μόνον, ὅταν οἱ ἰσχυροὶ βραχίονες τοῦ Πλάτωνος Βασίλγιεβιτς αἰφνης περιέβαλον καὶ ἐθλίψαν τὸ σῶμά της, καὶ τὰ θερμὰ του χεῖλη ἐκάλυψαν ἅπαν τὸ πρόσωπον αὐτῆς διὰ περιπαθῶν φιλημάτων.

Ἐτρόμαξε διὰ τὴν αἰφνιδίαν καὶ ἐπαίσχυντον ταύτην πτώσιν της. Ἐν αὐτῇ ἐξανέστη καὶ ἡ γυναικεῖα αἰδῶ, καὶ ἡ ἀγανάκτησις καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιοπρεπείας της· μ' ὅλα δὲ ταῦτα οὐδεμίαν κατὰ τοῦ Βελτίστσεφ διαμαρτυρίαν ἐξέφρασε· οὔτε ἐρράπισεν, οὔτε ἀπεκάλεσεν αὐτὸν